

Belysning af Spørgsmaalet. Skulle man have Spørgsmaalet virkelig belyst, skulde det ske paa ganske anden Maade. Saa finder jeg mig virkelig i fuldkommen Overensstemmelse med mig selv, naar jeg i Henhold til disse Udtalelser fra sagkyndige Mænd — selv kender jeg naturligvis ikke meget til Foretagelsen af slige Vurderinger — ikke vil være med til det, der her foreslaas. Jeg har ment at kunne gaa med til, og det vil jeg fremdeles kunne gøre, en Vurdering, som giver fyldestgørende Belysning af hele Spørgsmaalet, men en Vurdering, som efter kyndige Folks Mening ingen Belysning giver og kun fører til, at Statskassen giver en Masse Penge ud til Unytte, kan jeg ikke være med til. Jeg ser ikke nogen logisk Modsigelse i dette Standpunkt.

Finansministeren (Brandes): Jeg er ikke meget fristet til at svare den sidste ærede Taler, jeg synes, hans Ord faar tilstrækkelig Belysning ved hans Handlinger. Jeg tør dog maaske sige til ham, at hvis han har den Egenskab, at han som Medlem af en Kommission kunde men eet, og naar han kom i en anden Egenskab, som Medlem af Landstinget kunde mene et andet — og han antydede, at noget saadant kunde være Tilfældet og ikke var noget at bebrejde ham —, deler jeg ikke den Opfattelse. Jeg har den Tro, at det, man mener i November 1913 — for da var det, at det ærede Medlem underskrev Skattekommissionsbetænkningen —, var det ikke aldeles upassende at mene ogsaa i Marts 1914. Det ærede Medlem siger, at han er gaaet med til en Jordvurdering, men han kan ikke gaa med til den, som her er foreslaaet, fordi kyndige Mænd i Udvalget har sagt, at det var ikke den Jordvurdering, man skulde have. Det undrer mig, at naar han overhovedet er Tilhænger af en saadan Jordvurdering, hvad hans Meningsfæller i Højre jo ikke er — og han har været inde paa det i den Kommission, han var Medlem af —, han saa ikke stiller Forslag om en anden Ordning af Jordvurderingen paa et bedre Grundlag. Det synes jeg egentlig, han var ret forpligtet til. Han har altsaa som Kommissionsmedlem anbefalet Regeringen, at en Jordvurdering skulde finde Sted samtidig med den Omvurdering, der skulde finde Sted i 1914, eller saa snart som muligt, og som der her er Tale om, og det indstillede Kommissionen. Det var ogsaa kyndige Folk — haaber jeg, det ærede Medlem mener —, han sad i den Kommission med. Nu, da han kan faa den Jord-

vurdering, Skattekommissionen anbefalede, paa billigste og bedste Maade, skulde det ærede Medlem ikke lade sig forlokke af kyndige Mænd i Udvalget til at gaa bort fra det Standpunkt, jeg tror, han med Rette indtog den Gang. Det ærede Medlem maa naturligvis om, hvorvidt han kan forene de to Standpunkter, mig er det meget vanskeligt.

Det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Birch) sagde, at jeg havde kun svaret med et grelt Eksempel paa det Ændringsforslag, som foreslaar, at kun Bygninger, som er helt eller delvis færdige, skulde tages med, naar Vurderingsraadet skrider til Omvurdering i Anledning af nye Bygninger. Da jeg skulde omtale alle disse Ændringsforslag, sagde jeg, at jeg var nødt til at fatte mig i Korthed. Jeg havde det Indtryk, som i høj Grad bekræftedes ved den højtærede Formands Udtalelse, at Tinget ønskede i nogenlunde rimelig Tid at ende denne Forhandling, og jeg gik da ikke dybt ind derpaa. Jeg anførte et enkelt Eksempel, det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) havde anført andre Ting derimod. Jeg maa stadig hævde, at naar der bygges paa en Ejendom, og Ejendommens Værdi forøges derved, maa Vurderingsraadet, naar det skrider til Omvurdering, tage ogsaa den halvt færdige Bygning med, fordi den har forøget Ejendommens Værdi, og det maa se bort fra, om den ikke er færdig til Brug. Samtidig har jeg erklæret i Udvalget og skal gerne gentage det her, at jeg meget vel forstaar, at ganske ubetydelige Ændringer ved en Ejendom ikke skal være tilstrækkelig Grund til at sætte Vurderingsmyndighederne i Bevægelse, og det kan meget godt administrativt ordnes saaledes, at man gennem Overskyldraadet, Finansministeriet, Skattedepartementet, sørger for ikke at sætte sig i Bevægelse for Smaatterier. Men derfra at gaa til, at Bygninger skal være helt eller delvis færdige til Brug for at tages med i Omvurderingen, det gør jeg ikke.

Det ærede Medlem nævnedes dernæst, at han undrede sig over, at man her foreslog en Foranstaltning, nemlig Jordvurdering, hvis Betydning man havde fuld Bevidsthed om ikke var tilstrækkelig stor til Udgiften. Jeg er ganske uenig med det ærede Medlem deri. Jeg tror nemlig, at denne Jordvurdering, hvis den vedtages af det høje Ting — og jeg ved endnu ikke, om den ikke bliver vedtaget —, vil faa overordentlig stor Betydning. Jeg tror ikke, at det vil ligge saaledes, at dens